

RÀPIDA

MARÇ, MARÇOT... — A l'actual trasbalsament atmosfèric propi dels temps pre-primaverals, s'hi ajunta enguany el trasbalsament polític, segona edició de la sotragada del passat mes d'agost. La tant somniada renovació, que allavors era ja un fet i que els homes regionalistes s'empenyaven en que els creiéssim, que ells la portarien, ha sigut — per ara — definitivament enterrada, com a conseqüència de l'actual punyalada que els governants han clavat en el cor del futur Parlament.

...I és que els governants espanyols tenen encare empeltat a l'ànima l'esperit aventurer dels seus avant-passats. Tots somnien, tots enyoren els temps de Carles V, i no s'adonen de la trista realitat, del malestar general de tot el poble, que fa preveure, per una data poc llunyana, el finis Hispaniæ.

* * *

Notes i comentaris

Hi hà qui creu que, per a fer un periòdic polític de fóra, cal posar-se *grave*; fregar-se el front per a espreme'n la parauleta de moda, i escriure articles llargs, de doctrina emmatlevada. I hi hà, en canvi, qui li sembla que en un periòdic de fóra es pot molt ben esclafir una riallada, de tant en tant, i substituir els articles trascendentals, — que de passada ja havem llegit, més ben escrits, en la premsa diària, — per petits comentaris a la vida que passa. Nosaltres, respectem el pensar dels primers, però som del parer dels últims i, per això, per poc que ens en podem estar, no ens estralimitarem amb articles llargs, que de vegades només llegim els propis autors. La nostra tasca, doncs, a RENOVACIÓ, vindrà a ésser la del *tastolletes*. I sino, *al tiempo*, que diu aquell.

***

Les últimes eleccions han sigut qualificades de renovadores. I, efectivament, segons estadístiques oficials, del 16 al 24 de febrer, s'han tret dels comptes corrents dels bancs la friolera de trenta sis milions i pico de pesetes, que se suposa s'han invertit pels renovadors en *gastos de propaganda i organització electoral*.

Decididament es aplastant la xifra, perquè no es cregui que la renovació ha començat.

***

Som molts els que, cada dilluns, voldríem tenir una excusa per a fer festa i descansar del tràngol del diumenge. A favor nostre va acudir la *providència*, dilluns passat, i, sense fer-nos mal veure, vàrem poder complir amb el nostre precepte.

A mig dematí, va fer-se la jura de la bandera a la plaça de la Corona i hi va haver missa de campanya, amb una de *tangos, fox-trots i garrotins* que donava gust. *Luego*, va haver-hi *desfile*, amb crits de *Viva el Rey*, i música engrescadora de la xaranga i de la *banda de cornetas*. Després, els ex *quintos* passejaven, satisfets, amb un *puro* que era el complement d'un dinar extra dels altres dies; i al *Mundial* van fer-hi *cine* la Napierkowska i altres artistes de *fama mundial*, en honor dels soldats d'Alfonso XII, i en el Casino la xaranga d'aquest batalló hi va donar un concert...

Què més podíem demanar els devots de Sant Dilluns?...

***

En llenguatge electoral, es diu que si en Sus o en Mus s'emportaran l'acta de tal o qual districte. I es diu, perquè són gairebé tots els Sus i els Mus, els que, bé o malament, se les emporten, les actes.

Doncs a Figueres, no. A Figueres, on en Pi i Sunyer ha guanyat les eleccions sense gasto de calderilla, els mateixos seus electors li han donada l'acta i li han donada al celebrar amb un àpet la victòria assolida.

Nosaltres ens descobrim davant d'en Pi i Sunyer, però també davant d'un poble que posa tant en alt les virtuts cíviques de la raça.

Viscal

***

Llegim en «La Vanguardia» del dilluns:

«Ayer al mediodía, fueron descubiertas las tablas góticas del antiguo altar mayor de Granollers, adquiridas recientemente por el ayuntamiento de Barcelona, por la cantidad de 150,000 pesetas.

»Las once preciosas tablas, el tríptico y el altar gótico, han quedado instalados en la sala medioeval del Museo de Arte Decorativo y Arqueológico, donde podrán ser admiradas por los visitantes aquellas joyas artísticas del siglo XV, atribuidas al insigne pintor catalán Vergós, y que antes de que los adquiriera el ayuntamiento se hallaban en un estado de abandono tan lamentable, que una de las mejores tablas, representando a uno de los Evangelios, servía de puerta a un gallinero, para lo cual se clavó en ella la correspondiente cerradura.»

No volem copiar més. «La Vanguardia», que és un diari *sesudo* i que té fil directe, confirma el què va dir RENOVACIÓ i que tant va molestar a segons qui. Ja ho veuen: «una de las mejores tablas, representando a uno de los Evangelios, servía de puerta a un gallinero»!...

***

Corre la veu de que els orfeonistes *independents* volen portar al jutjat, no sabem perquè, a la junta de govern de «La Unió Lliberal».

Si això resulta cert, podrem ben dir: *cria corbs*...

***

Ens enterem que el cens escolar, en la nostra vila, el componen 849 nois i noies concurrents a les escoles públiques i particulars.

Aquesta xifra, fa tristesa i fa vergonya. A Granollers, que té un cens electoral de 2,000 votants, només hi han 849 infants que aprenen les lletres! ..

Així sí que no és gens estrany que s'erigeixin en directors certes *mentalitats* i que, segons qui, passi plaça de savil! ..

***

Aquests passats dies ha plogut i, naturalment, ens hem enfangat fins a la nou del coll. En molts carrers ja no hi han *classes*; tant és que es passi per l'*arroyo*, com per les aceres. I és que en alguns no hi han aceres, i en altres, que encare n'hi han, hi han també veïns tant deixats que encare no saben que les pales i les escobres van molt bé per a netejar la casa, i l'acera de la casa, i així evitar relliscades, caigudes, renecs i exclamacions dels que van i vénen pels carrers. Es cert que hem de cridar perquè els que manen compleixin els seus deures; però no estaria de més, que, sisquera per a no pelar-nos el nas i estalviar àrnica, aprenguessim tots a complir les obligacions de ciutadans polits que ens estimem el físic.

***

Llegim:

...«Els que assistiren a l'àpet volgueren exte-

rioritzar llur satisfacció pel gran triomf assolit i celebrar la derrota del candidat patrocinat pels elements caciquistes que comana, per delegació, En Torras, qui amb funesta actuació s'ha congriat l'antipatia de la vila i del districte »

Això, que ho diu «La Veu de Catalunya», al parlar d'un sopar celebrat a Barcelona en honor de don Joan Lligé, ens ha fet pensar que, de seguir l'*antipatia de la vila i del districte*, en unes altres eleccions ja no serà diputat cap més Lligé; ai, cap més regionalista.

***

L'Eduard Calvet, l'etern optimista, és ara, actualitat a Granollers. Perquè, enloc com aquí té aplicació la seva frase més famosa. Aquí sí que «tots guanyem»!... Els uns, tenen diputat propi; els altres, hem guanyat a la vila i hem avençat en tot el front .. del districte, i els que s'han venut el vot, s'extasien davant d'els trenta diners que els ha donat la Lliga per a ofegar la voluntat del nostre poble.

Sí, senyors, sí; aquí tots hem guanyat».

***

«El Vallès Nou» de diumenge passat comenta la decisió presa per companys i amics nostres, i riu per sota el nas.

Ho trobem molt lògic; però demanem al portant-veu del regionalisme local que no s'interessi massa pel que passi a casa dels altres. Així no afirmarà, per exemple, que diumenge hi havia d'haver una reunió, que ningú sab on va celebrar-se; ni «El Vallès Nou» mateix.

Centre Republicà Autonomista

El dimecres prop passat i amb assistència de gran nombre d'associats, es reuní en assemblea extraordinària la nostra agrupació política en son hostatge social de la plaça d'en Perpinyà.

Presidí el company Vegué, president de l'entitat i director del nostre setmanari, qui, en un extens parlament, exposà l'objecte de la reunió, que no era altre que posar a la sanció de l'assemblea l'acceptació que la Junta havia fet de les dimissions que ja comunicarem als nostres llegidors.

Abans, no obstant, significà als reunits que en interès de tots i de l'entitat, se liquidés la situació econòmica, cosa que ràpidament es va fer, obrint-se una sotscripció entre els reunits.

Seguidament s'entrà en la discussió de l'ordre del dia, prenent-hi part varis concurrents, baix diferents i particulars punts de vista, aprovant-se per unanimitat la conducta de la presidència a l'admetre les dimissions presentades i acordant convocar altra reunió per a cobrir les vacants

S'acabà l'assemblea, felicitant-se tots plegats de la cordura i altesa de mires amb que va transcórrer la discussió haguda i dibuixant-se qualques projectes tendint a l'engrandiment del Centre i a la propaganda activa dels nostres ideals per tota la població i el districte.

Així mateix s'acordà enviar la següent lletra de felicitació als empresonats a Cartageno, els il·lustres membres del Comitè de vaga:

«Respetables señores:

Cábeme la satisfacció de poner en conocimiento de ustedes, que en reunión general extraordinaria, celebrada bajo mi presidencia el día 6 del actual, acordóse por unanimidad testimoniarles la satisfacció que nos ha producido el éxito rebosante de la candidatura del